Dinsdag 26 November 1946 — DAGBLAD — 63ste Jaargang No. 4971

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags, abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 80 Willemstad. Adres: Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes. Postbus 14. Oranjestad: tel. 38

Duitsers stemmen voor Democratische grondwet in Wurttemberg-Baden

V.S. bezorgd over uitstel Poolse verkiezingen

NIEUWE GRONDWET IN ZUID-DUITSLAND.

De driekleur van de Republiek Weimar woei Maandag van gebouw van de „Stuttgarter ...ung", ter gelegenheid van goedkeuring van de nieuwe grondwet door de stemmers van Wurttemberg-Baden. De Noord-amerikaanse legr-autoriteiten ...ken er hun verwondering ... uit dat 280.289 personen ...stembus gingen, doch zich van ...ming over de grondwet ont...den. De practisch volledige ...agen tonen aan dat 921.181 ...men voor en 40.721 stemmen ... de grondwet uitgebracht

De grondwet die de individue...vrijheden en rechten der Duit... waarborgt is het eerste ...tsstuk in dertien jaar dat ...ijk werd ontworpen.

De zwart-rood-gele vlag van Weimar-republiek werd veer... jaar geleden afgeschaft. De ... grootste politieke partijen ...den onderhandelingen over samenstelling van een nieuwe ...gevende vergadering welke één Kamer zou bestaan. De verkiezingen voor deze wetgeven... vergadering zijn óók Zondag ...ouden. De goedkeuring van ... grondwet gaf aan het volk ... algehele zeggenschap over ...n zaken. In Beieren en Groot-...sen zal aanstaande Zondag ... een grondwet gestemd wor... die voor het grootste ge...te overeenkomt met die van Wurttemberg-Baden. Deze grondwetten laten de Noordame...kaanse bezettings-autoriteiten ...chts een toezichthoudende be...gdheid. De definitieve ver...kiezingsuitslagen voor Wurt...berg-Baden wijzen het volgen...aan: De Christelijke Socialis...che Unie, die gesteund wordt ...r de conservatieve boeren en ...r de kerken, verkreeg 39 ze... de Centrale Sociaal-Demo...tische Partij 32 zetels; de ...chtse Democratische Volks...rtij 19 zetels en de Communis... 10 zetels. Over twee weken ... de vergadering bijeen komen ...einde een Minister-President ...kiezen, die een regering van ... Ministers zal benoemen. Men verwacht een coalitie-regering ... 10 Ministers zal benoemen. ...n verwacht een coalitie-rege...g. Dit zou volgens sommige ...arnemers een coalitie kunnen ... tussen de Sociaal Democrati...che Partij en de Democratische Volkspartij, teneinde de benoe...ing te verzekeren van Reinhold Maier. Maier is de door de Noordamerikaane bezettings...toriteiten benoemde Minister-...sident en behoort tot de De...cratische Volkspartij. (Stutt...rt, (AP) 25.11).

VERENIGDE STATEN HEBBEN BEZWAAR.

De Verenigde Staten verklaren ...waar te hebben tegen de vast...ling van de Poolse nationale ...kiezingen op 18 Januari en ...aken wederom de hoop uit, ... „gelijke rechten en faciliteiten ...chonken zullen worden aan ... democratische en anti-nazie ...tijen".

Een nieuwe nota welke het Noordamerikaanse standpunt in...udt, werd op het Poolse De...partement van Buitenlandse Za...n afgegeven door den Noord...amerikaansen Zaakgelastigde te Warszawa, Gerald Keith. Het Noordamerikaanse Departement ... Buitenlandse Zaken gaf de ...a vrij voor publicatie zonder ...mmentaar. De nota wees erop ... de Noordamerikaanse rege...g verwacht had, dat de ver...zingen nog dit jaar zouden ...ts hebben, aangezien de Gro... Drie te Potsdam overeengeko... waren, dat in Polen zo spoe... mogelijk vrije verkiezingen ...ouden zouden worden.

Verder werd gezegd: „Of...oon mijn regering verwonderd over het feit, dat de Poolse ...ering, zonder enige uitleg, zou nalaten om deze formeel gegeven verzekering na te komen, ligt haar grootste bezorgdheid niet in de datum, maar verlangt zij dat de besluiten genomen ter gelegenheid van de Conferenties op de Krim en te Potsdam waaronder die betreffende het houden van vrije verkiezingen in Polen, zullen worden nagekomen" (Washington, (AP) 25.11).

IRAN ZENDT STRIJDKRACHTEN NAAR AZERBEIDSJAN.

De regering van Iran heeft besloten om strijdkrachten naar de provincie Azerbeidsjan te zenden teneinde een regelmatig verloop van de komende verkiezingen te waarborgen. Premier Ahmed Quavam verklaarde, dat troepen gezonden waren naar Zenjan, welke stad 180 mijl ten Noord-Westen van Teheran ligt, alwaar na bezetting van de stad door de troepen de staat van beleg is afgekondigd (Teheran, (AP) 25.11).

OLIVIER KNOKTE.

De Britse filmster Laurence Olivier werd Zaterdagavond te Londen aangevallen en liep verwondingen op aan zijn linkerhand. Dit raakte bekend doordat Olivier en een groep van de „Old Vic Repertory Company" Zondagavond te Parijs aankwamen om in de schouwburg van de Champs Elysees „King Lear" op te voeren.

Zijn verbonden hand trok de aandacht en toen hem om een uitleg verzocht werd, zeide hij: „Ik werd Zaterdagavond in een Londense straat aangevallen en kon mijn aanvallers slechts van het lijf houden door mijn vinger op hun neuzen te breken" (Parijs, (AP) 25.11).

DE LANDDAG KWAM BIJEEN.

De Japanse Landdag kwam Maandag bijeen. Er zijn aanwijzingen dat de linkerzijde (Sociaal Democratische Partij) de ontbinding van dit lichaam en nieuwe verkiezingen zal eisen, nog vóórdat de nieuwe grondwet in werking zal treden. (De Grondwet zal op 3 Mei 1947 in werking treden) (Tokio, (AP) 25.11).

Corsica deed tijdelijke MRP-voorsprong te niet in Franse verkiezingen

Communisten weer vooraan

NIEUWE VERKIEZINGSCIJFERS IN FRANKRIJK.

Volgens nieuwe cijfers, die door het Franse Ministerie van Binnenlandse Zaken verstrekt werden, heeft de MRP thans 24.751 kiesmannen tegen de Communisten 24.544 voor de verkiezing van afgevaardigden in de Raad van de Republiek. Maurice Schumann, Voorzitter van de MRP, noemde deze uitslag een grote overwinning voor zijn partij, doch voegde daaraan toe, dat men geen rechtstreekse eisen stelt voor het Premierschap „omdat wij geen inbreuk willen maken op de voorrechten van den President van de Republiek die den Premier moet benoemen."

Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zeide in een communiqué, dat de vroeger verstrekte cijfers, welke een communistische overwinning te kennen hadden gegeven, onjuist waren gebleken bij natelling. De lijsten uit de departementen zijn soms in tegenspraak met elkaar en de ondervindt men wel eens moeilijkheden.

Volgens de nieuwe cijfers van het Ministerie van Binnenlandse Zaken hebben de Socialisten thans 14.339 kiesmannen, de Radicaal-Socialisten 10.043, het rechtse blok 10.700 en verscheidene andere groepen 253.

Hierbij zijn de uitslagen van Corsica niet gerekend.

De uitgebrachte stemmen zijn volgens het Ministerie als volgt: Communisten 5.138.450, MRP 4.794.207, Socialisten 2.963.300, Radicaal-Socialisten 1.459.450, Rechts blok 2.521.103, andere groepen 364.880.

Schumann gaf als zijn mening te kennen, dat de Communisten niet werkelijk de leiding van de regering wensen. „Zij wensen het idee te verspreiden om het volk ermede bekend te maken, zodat het op een later tijdstip bereid zal zijn dit te aanvaarden. Doch ik denk dat zij orders hebben gehad om bovenal in de regering te blijven, of zij er al dan niet de leiding hebben."

Schumann zeide, dat, hoewel de MRP geen formele eis voor het Premierschap zal stellen, hij ervan overtuigd is, dat het de enige partij is die een meerderheid kan erlangen in de wetgevende vergadering. Hij was van mening dat het nieuwe cabinet er een zou zijn van „nationale unie", waarin alle partijen vertegenwoordigd zijn. (Parijs, (AP) 25.11)

COMMUNISTEN HERNEMEN DE LEIDING.

Volgens niet-officiële uitslagen van de verkiezingen van Zondag in Frankrijk heeft de Communistische Partij weer de leiding genomen nadat de MRP gisteren enige tijd een voorsprong had gehad. De uitslagen uit Corsica zijn verantwoordelijk voor de nieuwe wending ten gunste der Communisten. Thans hebben de Communisten 24.788 kiesmannen en de MRP 24.751.

Volgens de nieuwe telling werden 5.176.398 stemmen op de Communisten uitgebracht en 4.794.795 op de MRP (Parijs, (AP) 26.11).

GROOT BRITANNIE OVER NIEUWE VOORSTELLEN.

Het Politieke Comité van de Algemene Vergadering der Verenigde Naties hervatte het debat over de tegenstrijdige voorstellen van de Verenigde Staten, Groot-Britannië en Rusland, omtrent het overleggen van cijfers en inlichtingen over de troepen.

Philip Noel Baker van Groot-Brittannië zeide dat het Russische voorstel niet verstrekkend genoeg was en zeide dat Groot-Britannië daarop amendementen zal indienen die ten doel hebben het voorstel uit te breiden.

Noel Baker verklaarde dat het Russische voorstel in zijn tegenwoordige vorm slechts van toepassing kon zijn op de grote mogendheden. Om deze reden alleen reeds is het „uiterst gebrekkig". En verder: „Dit zal het collectieve veiligheidsstelsel van de Verenigde Naties reeds van het begin af illusoir maken. Indien wij inlichtingen nodig hebben teneinde regelingen te treffen, hebben wij die nodig van alle 54 leden van de Verenigde Naties." De Sovjet-resolutie strekte alleen maar om inlichtingen te verkrijgen omtrent troepen van een bepaald land die in de vreemde gestationeerd zijn en omtrent lucht- en -marine-bases in het buitenland. „Dit is te eng; het zou slechts inlichtingen binnen brengen van vier leden van de Verenigde Naties", aldus Noel Baker.

Hij verklaarde vervolgens ervan overtuigd te zijn dat Rusland bereid zou zijn om zijn „volle medewerking" te verlenen teneinde te geraken tot de veiligheid in de wereld en voegde eraan toe dat de inlichtingen die Rusland thans vraagt het niet in staat zullen stellen om zijn aandeel bij te dragen in het verzekeren van de veiligheid in de wereld.

Verder selde hij voor dat alle aan de Veiligheidsraad verstrekte opgaven aan een verificatie zullen worden onderworpen, door een speciaal daartoe te benoemen instantie van de Verenigde Naties. Hij stelde op het Russische voorstel amendementen voor, die practisch neerkwamen op een nieuwe resolutie, welke Bevin reeds had voorgesteld. Hij verklaarde dat hij het voorstel dat de betrokken landen overleg zouden plegen met het Ontwapenings-comité voordat troepen worden uitgezonden, introk, en stelde toen voor: 1) Dat de opgave zal moeten inhouden zowel het aantal troepen in het eigen lands als in het buitenland; 2) dat de Verenigde Naties een instantie zullen instellen, welke ten doel heeft de juistheid van de ggevens welke door de leden zijn verstrekt na te gaan.

Na Noel Baker sprak senator [illegible] dat de Verenigde Naties onmiddellijk de beraadslagingen zullen openen omtrent het ontwapeningsvraagstuk. En als eerste voorbereidende stap daartoe diende volgens hem de internationale inventaris van troepen onmiddellijk ter hand genomen te worden. Hij stelde voor dat alle leden binnen dertig dagen volledige gegevens zouden overleggen betreffende de troepen in het eigen land zowel als in het buitenland. (Lake Success, (AP), 25.11).

Hellas wijst Joegoslavisch protest af

Engeland noemt Russisch voorstel voor troepen-inventaris „uiterst gebrekkig"

HELLAS VERWERPT JOEGOSLAVISCH PROTEST.

Het Helleense Ministerie van Buitenlandse Zaken maakte bekend, dat de Helleense Ambassadeur in Beograd opdracht heeft gekregen om de Joegoslavische regering ervan op de hoogte te stellen, dat Hellas de bewering van de hand wijst als zouden Helleense vliegtuigen boven Joegoslavisch gebied gevlogen hebben tijdens de recente gevechten met de guerrillero's nabij de grens (Athene, (AP) 26.11).

LEWIS MOET TERECHT STAAN.

Uit Washington wordt gemeld, dat John L. Lewis Woensdag as. zal terecht staan. Hij wordt beschuldigd van ongehoorzaamheid aan de rechtbank door de mijnwerkersstaking niet te verhinderen.

Zijn advocaten beweerden, dat de opzegging van het contract der mijnwerkers met de regering door Lewis „zowel wettelijk als juist" was. De advocaat Hopkins deelde aan Rechter Goldsborough mede, dat de Unie nog geen stappen heeft genomen met betrekking tot de opzegging van het contract.

Ten aanzien van het bevel van Goldsborough om Lewis te dagvaarden teneinde zich te verantwoorden wegens ongehoorzaamheid aan het bevel van de rechtbank om de opzegging in te trekken, zeide Hopkins: „De beklaagden ontkennen de bevoegdheid van de rechtbank om een bevel tot intrekking uit te vaardigen."

Hij voegde daaraan toe, dat ook de Unie ontkent, dat de rechtbank bevoegd zou zijn. John Sonnett, de openbare aanklager, wilde het standpunt van de Unie bestrijden, doch Goldsborough viel hem in de rede en zeide: „Deze aanklacht wordt ingediend door de souvereine macht, door de gemeenschap zelve.

De beklaagden zeggen dat zij niets gedaan hebben, dat wil zoveel zeggen, dat zij dus niet gehoorzaamd hebben aan het bevel om de opzegging in te trekken. Maar zij zeggen dat zij de opdracht niet behoefden te gehoorzamen, omdat zij niet wettig was. Dit is hun standpunt."

Toen verzocht Hopkins om de dag der berechting vast te stellen op een latere dag dan Woensdag, daarbij aanvoerende, dat de Unie slechts Maandagmorgen de aanklacht der regering had gezien. Hij zeide, dat een uitstel bevolen moest worden „in het algemeen belang". Sonnett verklaarde hiertegen bezwaren te hebben in verband met de urgentie van het stakingsprobleem. Goldsborough verwees de zaak naar de zitting, nadat hij besloten had dat Lewis zich niet had gezuiverd van de tegen hem ingebrachte beschuldigingen. De exceptie van onbevoegdheid welke door de verdediging werd opgeworpen, werd door Godsborough verworpen. Na aangekondigd te hebben, dat de zaak Woensdag as. te tien uur des voormiddags zal voorkomen sloot de zitting (Washington, (AP)

het nieuws van vandaag

In de Duitse staten onder Noordamerikaanse bezetting is men begonnen om te stemmen over nieuwe grondwetten op democratische grondslag. In Wurttemberg-Baden is de voorgestelde grondwet — naar verluid — met grote meerderheid aangenomen. In Beieren en Hesse gaat men Zondag stemmen. En zo komt men weer een stap verder om de Duitsers tot zelfbestuur te brengen. Want algeheel zelfbestuur zonder toezicht zal wel niet mogelijk zijn alvorens de militaire bezetting wordt opgeheven. En dit is in de eerste tijd niet te verwachten.

In een geallieerd land als Polen ondervindt men evenwel nog steeds moeilijkheden, die algemene verkiezingen in de weg staan. Gelijk in Roemenië en Bulgarije kregen Communisten de leiding over de voorlopige regering en moet men naar de pijpen van Moskou dansen. Geen wonder dus, dat de Westelijke mogendheden vrezen, dat de verkiezingen in Polen onder gelijke omstandigheden zullen plaats vinden als in Roemenië en Bulgarije. De oppositie wordt reeds lang verdrukt, maar de regering vindt de tijd voor de verkiezingen blijkbaar nog niet gekomen en heeft deze uitgesteld tot 18 Januari. Dit deed het Noordamerikaanse Departement van Buitenlandse Zaken een nota samenstellen om uiting te geven aan de bezorgdheid over de gang van zaken in Polen op politiek terrein. Of het veel zal geven?

In de Franse verkiezingsstrijd geven de Communistische Partij en de MRP elkaar niet veel toe. Na een oorspronkelijke winst voor de Communisten kwam de MRP gisteren vooraan te staan, blijkens officiële bekendmaking van het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Maurice Schumann, Voorzitter van de MRP, meende daarbij dat de overwinning al in de wacht was. Doch hij had buiten Corsica gerekend, dat zwaar communistisch stemde en de Communisten alzo de leiding deed hernemen. Naar Schumann zeide, wensen de Communisten nog niet de leiding in de regering, hoewel zij er in geen geval buiten gelaten willen worden.

Athene meldt, dat de Helleense regering het Joegoslavische protest tegen de schending van de Joegoslavische souvereiniteit door Helleense vliegtuigen heeft afgewezen. Er is niets van waar, zegt men.

De Nederlaag van de Democraten

door

MR. A. E. D. VON SAHER.

Nu de verkiezingen al weer enige tijd achter de rug liggen is het tijdstip gekomen om eens na te gaan wat de diepere oorzaken van de Democratische nederlaag zijn geweest. Wij spreken hier met opzet van de Democratische nederlaag, en niet van de Republikeinse overwinning, omdat hierdoor het resultaat het beste tot uitdrukking wordt gebracht. Men had genoeg van het Democratische bewind; om aan deze gevoelens uiting te geven stemde men op de Republikeinen.

In het algemeen voelen de Noordamerikanen voor succes. Zij volgen gaarne een partij die succes heeft. De Democraten hadden in de laatste tijd een uiterst ongelukkige hand. Van succes was geen sprake. Integendeel, alles liep tegen.

Men had grote verwachtingen van de opleving van de particuliere industrie na de oorlog. Teleurstelling volgde op teleurstelling. De aanpassing aan de vredestoestand ging langzaam. Er was een groter tekort dan gedurende de oorlog. De Verenigde Staten van Noord-Amerika hadden met dezelfde moeilijkheden te kampen als alle overige landen om de massa der bevolking weer met volle kracht aan het werk te krijgen. De arbeiders eisten loonsverhoging, omdat zij de industrie wilden dwingen om reeds van de vredesperiode af met een hoger loonpeil te rekenen dan voorheen. President Truman verklaarde, dat bij handhaving van het oude prijspeil en volle productie hogere lonen inderdaad zonder meer betaald konden worden. De arbeiders waren het hiermede eens, de werkgevers niet.

De loonsverhogingen werden na langdurige stakingen toegestaan, maar de prijzen stegen ook zodat het door de arbeiders bereikte resultaat grotendeels wederom te niet gedaan werd. En het gevolg was, dat nieuwe eisen gesteld werden. Het ergste was echter dat hierdoor de evenwichtstoestand tussen prijzen en lonen, die het den industrieel alleen mogelijk maakt om op langere duur plannen te maken en de productie op te voeren, uitbleef. Dit oefende een verlammende indruk op het bedrijfsleven. De ondernemers waren van mening dat de democratische meerderheid, die op de stemmen van de arbeiders aangewezen was de leiders van de vakvereniging te grote vrijheid liet. De boeren, die zeker alle reden hadden om erkentelijk te zijn voor de verbetering van hun positie onder het Democratisch bewind, ergerden zich over de inmenging van de regering. Zij eisten hogere prijzen en toen deze niet gauw genoeg kwamen staakten zij. Er kwam geen vlees meer aan de markt. Tijdelijk werden de maximumprijzen toen opgeheven. Plotseling was er weer vlees, maar het was peperduur. Toen werden de maximumprijzen hersteld en weer ontstond er een tekort. Dit aarzelend optreden, was niet geschikt om vertrouwen te wekken in het Democratisch beleid.

Daarbij kwam nog dat de Democraten nu al jaren het bewind in handen hebben. Er ontstaat dan een zekere moeheid. Vele Democratische aanhangers zijn niet langer tevreden met de voordelen, die zij genieten.

Ook in de verhouding tot het buitenland ontbrak het succes. Al hadden leden van de Republikeinse partij reeds gedurende geruime tijd grote invloed op de buitenlandse politiek, zo worden toch Democraten voor alle teleurstellingen verantwoordelijk gesteld. Op dit gebied zijn de teleurstellingen wel zeer groot geweest. Het volk van Noord-Amerika heeft het gevoel dat het meer dan enig ander volk ter aarde tot de overwinning heeft bijgedragen. Het verwachtte na de overwinning een grotere invloed op de gang van zaken in de wereld te krijgen. Men dacht niet aan de verovering van vreemde gebieden maar wel aan de uitbreiding van handelsrelaties op de grondslag van vrij handelsverkeer. Men dacht een rol te spelen bij de ontwikkeling van de rijke ertsgebieden in Mantsjoerije, men stelde zich veel voor van de uitbreiding van het handelsverkeer met China, men dacht in Europa, ja, eigenlijk overal ter wereld, de deuren open te vinden.

Werkelijk open bleken de deuren alleen te zijn in het Noordamerikaanse bezette deel van Duitsland.

Men had grote verwachtingen van de internationale hulpactie op het gebied van voedselvoorziening, kleren enz. De Staat en de burgers brachten grote offers. Men rekende op tegenliefde. Deze bleef uit. Zuid-Slavië, China, Polen die bovenaan stonden op de lijst van de landen, die geholpen werden, gingen hun eigen weg Van tegenliefde was en is geen sprake. Men nam met grote bedragen deel in het internationale Fonds voor herstel en de Internationale Bank.

Men rekende erop, dat deze ruime hulpverlening, die nog met grote staatsleningen werd aangevuld zoude leiden tot een herstel van vrij ruil- en geldverkeer. Ook hiervan was geen sprake. De moeilijkheden waren groter dan men verwachtte. Dit bleek vooral in Engeland. De volken van West-Europa spraken zich uit voor een door de overheid geleide economie, de volken van Zuid-Oost-Europa gingen nog wat verder in de regeling van het bedrijfsleven door de overheid.

Het doel van de internationale credietverlening werd dus niet bereikt.

En dan Rusland. In de opvatting van de Noordamerikanen heeft Rusland alleen gewonnen dank zij de hulp van Noord-Amerika. En Rusland bleek onbeinvloedbaar te zijn. Het volgde zijn eigen politiek, het critiseerde, het stelde eisen, en vooral het volgde niet. De buitenlandse politiek was in veler ogen een mislukking.

Zelfs Duitsland, waar men, zij het dan ook tezamen met anderen de baas is, stelde teleur. De be-

(Wordt vervolgd op pag. 2)

Eerbied voor de Arbeid

Het schijnt toch werkelijk, dat Curaçao geen paradijs is. Het is een eiland vol problemen.

„Het grootste probleem op Curaçao is dat de mensen geen eerbied hebben voor de arbeid", zeggen sommigen. Hoe ze nu ineens weten, dat dit wel het grootste probleem is, kunnen we niet achterhalen, doch zij schijnen er zelf van overtuigd te zijn, dat het werkelijk het grootste probleem is. Vooreerst is het goed om het probleem zuiver te stellen. Men bedoelt niet zozeer de arbeid in het algemeen alswel de handenarbeid.

Afgezien van de quaestie of dit nu wel het grootste probleem is op Curaçao en afgezien ook van de vraag, hoe men aan die min of meer lichte afkeer voor handenarbeid gekomen is, willen wij maar ineens overstappen naar de middelen die men aan de hand doet om eerbied voor de arbeid te wekken.

In verschillende moderne fascistische staten trachtte men eerbied voor de arbeid te krijgen door een dag van het jaar tot „dag van de arbeid" te proclameren.

Verschillende landen hebben dit nageaapt. Bij de bandietenleiders van de fascistische staten was de zaak natuurlijk deze — we moeten weer iets uitvinden om de productie-kracht van het volk op te voeren, om klaar te zijn voor de oorlog, die wij straks gaan voeren.

Zij hadden niet genoeg aan borden langs de wand, waarop met sierlijk letters geschreven stond „Arbeid adelt". Zij deden het met dagen van de arbeid. Helemaal voelden ze niets voor de woorden van Paus Leo XIII die de wereld slechts wilde wijzen op den „Arbeider" in het huisje van Nazareth.

Voor hen kwam het argument van de apologeten ook niet te stade. Die zeiden: „Het is het Christendom, dat de eerbied voor de arbeid heeft hersteld. De Romeinen deden niets meer als naar de baden lopen en naar het Coliseum gaan, terwijl het volk daar slechts om brood en spelen riep".

Vooreerst moeten we bij dit probleem bedenken, dat geestelijke arbeid meer en hoger genot kan schenken. Bovendien ziet een mens al heel spoedig de kleine mate van lichamelijke arbeid, klein in vergelijking met het financiële resultaat bij den koopman. Het lijkt gemakkelijker, het lokt meer.

Het inzicht, de voorzichtigheid, de tact van optreden, doorzicht in mogelijkheden, dat alles telt men niet en dit toch zijn dingen die geen koopman kan missen.

Daar loon nu eenmaal betaald wordt naar staat en stand voor de geleverde praestatie ziet de handarbeider ook de gemakken des levens bij hem die geestelijke arbeid verricht, vergetend, dat de geestelijke arbeid de rust tot studie eist.

Wat te doen? Men moet hier op Curaçao er toch gemakkelijk op kunnen wijzen, dat de techniek aan de oefenaars ervan ook grote maatschappelijke welstand kan schenken. Bovendien moet het voorbeeld van anderen handenarbeid te zien verrichten ook invloed ten goede hebben op de mentaliteit van afkeer voor de handenarbeid.

Redenering helpt niet veel. Zien werkt veel beter. Dit vinden we het beste middel. Daarbij vallen alle anderen middelen in het niet. Inderdaad, er zijn andere — zoals de jeugdbeweging waar men ook een taak krijgt om iets met zijn handen te presteren, doch voor ons blijft het beste middel het zien naar de werkers in de techniek: zien doet werken.

Moge de jeugd van Curaçao meer begrijpen, dat ook in de bestudering en oefening van de techniek een toekomst voor hen ligt.

(Vervolg van pag. 1)

zettingspolitiek voldeed niet. Men moest millioenen dollars betalen om Duitsland van levensmiddelen en grondstoffen te voorzien.

Japan, waar men alleen heerst, levert ook reeds vele moeilijke problemen op.

Het is begrijpelijk, dat de Noordamerikaanse burger, die al deze feiten de revue deed passeren, zich uitspreekt tegen de Democratische Partij. Men was ontevreden met de resultaten van het verleden.

De uitslag van de vekiezingen was dus in de eerste plaats negatief.

De Heer en Mevrouw

E. de Leon -- Delange

geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun dochter

Irene Philomène

Sanatorium, 23 Nov. 1946.

CABINET IN VERGADERING.

Zaterdag kwam het Cabinet gedurende 4 uren bij elkaar om de ontwerp-overeenkomst van Nederlands Indë te bespreken. Er zijn geen officiële inlichtingen verstrekt en er waren biezondere maatregelen getroffen om te voorkomen dat iets naar de pers uitlekte.

Nochthans wordt aangenomen dat deze bijeenkomst gehouden werd ter voorbereiding van de besprekingen met de Commissie Generaal waarvan de leden begin volgende week verwacht worden (Den Haag, Aneta).

DE INDONESISCHE COMMUNISTEN.

Het Republikeinse dagblad „Kedaolatan Rakjat" van Djokjakarta drukte een verklaring af van de Communistische Partij waarin er op gewezen wordt dat het huidige republikeinse cabinet geen communistische vertegenwoordigers telt, maar dat dit niet wil zeggen dat de communisten een non coöperatieve politiek volgen.

De communisten zijn niet in het cabinet opgenomen om redenen van practische politiek, daar de communistische partij zich afzijdig wenste te houden van de Republikeinse Regering. De verklaring zeide dat de Verenigde Staten van Amerika hoewel gekant tegen de Nederlandse koloniale politiek hun goedkeuring niet wilden hechten aan de onafhankelijkheid van Indonesië indien er cellen van Moskou in deze regering waren (Batavia,

LITTERAIRE ERERAAD NEEMT ONTSLAG.

Uit protest tegen de beslissingen van de centrale ereraad heeft de litteraire ereraad die de gevallen onderzoekt van Nederlandse schrijvers verdacht van samenwerking met de Duitsers, ontslag genomen.

Dr. Johannes Tielooy, voorzitter van de litteraire ereraad, verklaarde dat de leden ontslag hadden genomen omdat de centrale raad voortdurende de beslissingen van de litteraire raad vernietigt en schrijvers vrijspreekt die schuldig zijn bevonden.

Een telegram werd gezonden aan den Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, Mr. J. J. Gielen waarin verklaard wordt dat de centrale ereraad een houding heeft aangenomen welke volkomen verschilt van die, welke de litteraire raad als de enige juiste beschouwt en dat de raad dus niet langer vruchtbaar werk kan verrichten (Amsterdam, Aneta).

DE WINST VAN LEVER.

Naar op de aandeelhouders vergadering van 29 November door de directie van Lever Brothers, Unilever Ltd. en ook Lever Brothers, Unilever N.V. zal worden medegedeeld bedraagt de geconsolideerde totale winst van 1945 £ 103.300.190 is.

Terzelfdertijd zal de N.V. van den Bergh Jurgens aan totale winst 1945, inbegrepen de winsten van de filialen en winstaandelen in de aangesloten concerns ten bedrage van ƒ 3.621.240 (tegenover ƒ 3.649.415 in 1944) bekend maken. De geconsolideerde winst van Lever Brothers kan als volgt verdeeld worden: Lever Brothers Ltd. Londen £ 8.639.008; Lever N.V. Rotterdam ƒ 18.079.358. Van deze bedragen omvatten de filialen respectievelijk £ 1, 520.336, ƒ 26. 258.072, een netto-winst latend aan Lever Ltd. van £ 7.118.672, ƒ 15.453.551. De kapitaal reserve van Lever N.V. bedraagt ƒ 549.533.934 tegenover 546. 810.607 in 1944.

De winst en verlies rekening toont een gunstige balans van ƒ 6.288.961. Het debat inbegrepen de uitstaande reserve aandelen en de passiva op lange termijn bedragen ƒ 777.888.466 met een netto bedrijfskapitaal van ƒ 198.356.769 (Amsterdam, Aneta).

INTERNATIONALE MUZIEKFESTIVAL.

Er worden plannen voor bereid tot het houden van een internationale muziekfestival in Juni. Het concert gebouw orkest en de Nederlandse opera zullen samenwerken om dit festival te organiseren. Buitenlandse dirigenten en musici zullen uitgenodigd (Amsterdam, Aneta).

THEO BRUINS, 16-JARIGE PIANIST.

Voor een talrijk publiek heeft, op uitnodiging van de kunstkring Soest, in de zaal van het gebouw Religie en Kunst, na zijn optreden in Arnhem en Nijmegen, de 16-jarige pianist Theo Bruins onlangs een concert gegeven. Vóór de pauze werden uitgevoerd het Italiaanse concert, prelude en fuga in f-mol, een prelude en fuga in es-dur van Joh. Seb. Bach en de études van Chopin. Het tweede gedeelte van het programma bestond uit sonates van Hendrik Andriessen en Maurice Ravel en drie stukken van Debussy, t.w. „La cathédrale englantine", „Reflets dans l'eau" en „l'Ile joyeuse".

Deze jonge pianist heeft een merkwaardig kunnen. Hij bezocht de H.B.S. in Arnhem. Zijn pianoleraar Jan van Gein vond, dat hij goed speelde en toen Jaap Spaanderman dit hoorde, heeft hij Theo Bruins als zijn leerling aangenomen.

Het ligt in het voornemen binnenkort in Arnhem met de Arnhemse Orkest Vereniging het pianoconcert van Tsjaikowsky te spelen.

TWEEDUIZEND WAGONS VOOR DE SPOORWEGEN.

Meer dan elfduizend legerwagons, behorende aan het Noordamerikaanse leger in Europa, zullen worden toegewezen aan Nederland, Frankrijk, Polen en Griekenland.

Nederland zal hiervan tweeduizend wagons ontvangen. De wagons zullen worden afgeleverd aan het rangeerterrein te Maastricht, waar zij zullen worden nagekeken, waarna de prijs zal worden vastgesteld. De wagons zullen binnen acht maanden zijn afgeleverd.

BOEKERIJ VAN WIJLEN DR. COLIJN.

Naar „Trouw" verneemt, heeft de familie van wijlen Dr. H. Colijn een groot deel van zijn boekerij ter beschikking gesteld van de bibliotheek van de Dr. A. Kuyper-stichting in Den Haag.

De schenking is van betekenis, vooral omdat de bibliotheek van den oud-minister-president zeer belangrijke verzamelingen bevatte op internationaal gebied.

VLUCHT BATAVIA — LOS ANGELES.

De KNILM Skymaster kwam op tijd, nl. 18.30 uur plaatselijke tijd na de eerste proefvlucht Batavia — Los Angeles op het Lockheed Vliegveld aan.

Het toestel vertrok Zaterdagmorgen van Kamajorang en verliet Honolulu Dinsdag. Aan boord bevindt zich een bemanning van vijftien. De vlieger verklaarde, dat de vlucht in alle opzichten een succes was. Vrijdag keert het vliegtuig naar Batavia terug (Los Angeles, Aneta).

ZUIVERINGSACTIES.

Zeventien Indonesiërs zijn gedood en twee gewond bij zuiveringsacties in de kampnngs ten Zuid-Oosten van Makassar (Makassar(Aneta).

CURAÇAO

LOONSVERHOGING VOOR HAVENARBEIDERS.

Naar aanleiding van de thans ...aats vindende loonsherzieningen bij ver schillende bedrijven, ...eft de Inspecteur van de Havencentrale over deze aangelegenheid een onderhoud gehad met ... Stuwadoorsondernemingen op Curaçao, die bereid bleken de lonen der havenarbeiders op nieuw ...ast te stellen.

Deze nieuwe lonen, welke met ...gang van 25 November van ...acht zijn, worden voor de bootwerkers fl. 1.10 per gewoon arbeidsduur en fl. 1.65 per overuur. De lonen der ander categorieën havenarbeiders zijn met ongeveer ...zelfde bedragen verhoogd. (RPD)

NOODWONINGEN.

Ons Gouvernement doet pogingen om tegemoet te komen aan de woningnood, waarvan wij al enkele malen schreven. Op de berg van Domi zijn enkele barakken, die vroeger door de hier gestationneerde Noordamerikaanse troepen gebruikt werden, voor gezinnen bewoonbaar gemaakt. De barakken verstrekken 21 woningen en naar het Departement van Sociale en Economische Zaken ons mededeelt zijn reeds vijf gezinnen alhaar ondergebracht. Men helpt uitsluitend degenen, die uit hun woningen worden gezet om andere redenen dan misbruik en wanbetaling, bij force majeure dus. In de barakken zijn woningen met één en met drie slaapkamers. Behalve slaapkamers heeft zulk een woning nog een ...me zitkamer, een keuken, een ...d met douche en een w.c.

Ongetwijfeld zijn zij te verkiezen boven de krotten die men elders in de stad aantreft. Het is een goede oplossing, zij het een tijdelijke.

BENOEMING BIJ DE KRIJGSRAAD.

Voor de tijd, dat het Secretariaat van de Krijgsraad onvoldoende bezet zal zijn in verband met deelneming van enkelen aan de Olympische Spelen te Barranquilla, is Luitenant Gerard H. („Jati") Raven benoemd tot waarnemend Secretaris. De benoeming geldt voor de maand December.

COLOMBIAANS CONSUL-GENERAAL IN JPF.

Hedenavond organiseert de Algemene Surinaamse Vereniging J.P.F. een culturele avond waarbij de Colombiaanse Consul Generaal Dr. Carlos Posada Gaviria voordrachten zal houden over „Una mañana en Curazao", „Impesiones ersonales sobre los hijos de personales sobre a Colombia".

Een kamer orkest zal tevens klassieke nummers ten gehore brengen.

„CONVOOIEN" IN BOTSING

Gistermiddag omstreeks 16 uur kwamen twee grote autobussen van het Autobusbedrijf Curaçao, die achter elkaar reden, in botsing. De botsing der „convooien" — zoals deze bussen in de volksmond heten — vond plaats in de Eredestraat (O) ter hoogte van Botica del Pueblo. Geringe schade werd aangericht. Persoonlijke ongelukken bleven uit. Spoedig zullen de „convooien" hersteld zijn en weer rijden.

POTLODEN VOOR DE REDACTIE.

De firma Florentino Martinez en Co. is slim. Zij zendt potloden aan onze redactie — rode, groene zowel gele — waarop te lezen staat dat zij distributrice is van „Alcoholado Borinquen Especial". Potloden worden veel gebruikt op een redactie en wij zullen zien of deze reclame op den duur invloed op ons zal hebben.

DE BEGRAFENIS VAN HERMAN DE MAN.

Over de begrafenis van Herman de Man, die bij de vliegramp op Schiphol om het leven kwam, schrijf „De Volkskrant" van 20 November het volgende:

Nadat des morgens in de dekenale St. Catharinakerk te Eindhoven door deken Hezemans een plechtige uitvaartdienst voor den bekenden romancier Herman de Man was gehouden, werd het stoffelijk overschot per lijkauto naar Oudewater overgebracht, waar op het R.K. kerkhof de teraardebestelling geschiedde. Het was de uitdrukkelijke wens van den overledene, dat hij zijn laatste rustplaats zou vinden in het stadje, waar hij zovele jaren heeft gewoond en gewerkt, in het centrum van de stad, welke voor de meeste zijner romans tot achtergrond heeft gediend.

Heel het stadje scheen uitgelopen om den vroegeren burger een laatste eresaluut te brengen. Nadat het stoffelijk overschot in de kerk was gedragen verrichtte pater J. A. v. d. Snoek O. F. M. pastoor der parochie, de absoute. Vervolgens trok de rouwstoet, voorafgegaan door de zangers en de geestelijkheid der parochie van de kerk naar de R.K. begraafplaats. Eerbiedig sloegen de ingezetenen van het stadje de droeve stoet, waarin ook de naaste familieleden en vele vrienden en kennissen van den overledene hun plaats hadden ingenomen, gade. De lijkbaar werd gedekt door een fraai bloemstuk van witte chrysanten in de vorm van een kruis. Achter de baar werd nog een aantal kransen gedragen, waaronder een van de K.L.M. Omstreeks vier uur kwam de stoet op het kerkhof aan waar het stoffelijk overschot met de gebruikelijke liturgische ceremoniën in het graf aan de linkerzijde van de doodskapel werd bijgezet. De plechtigheid werd verricht door pastoor v. d. Snoek O.F.M. Ook aan de groeve verleende het parochiële zangkoor zijn medewerking. Na het gemeenschappelijke bidden van vijf Onze Vaders voor de zielerust van den overledene, werd een kort woord van deelneming gesproken door den heer H. M. C. Duymaer van Twist, hoofd van de Zuidatlantische dienst van de K. L. M., die namens de directie de deelneming van de luchtvaartonderneming vertolkte. Spreker verklaarde dat het moeilijk was in deze omstandigheden de gepaste woorden van troost te vinden. Hij bepaalde zich daarom tot de wens, dat de familie de kracht mocht vinden om te berusten in de beschikking van den Allerhoogste. De enige zoon van den overledene, Joseph de Man, dankte voor de eer aan zijn vader bewezen.

Onder de talrijke aanwezigen bevonden zich o.a. de burgemeester van Oudewater, J. M. van Doorninck en de gemeentesecretaris, auteurs, medewerkers van radio Oranje en de heer Roemans, oud-wethouder en ambtenaar van de Burgerlijke Stand te Gouda, die destijds het huwelijk van Herman de Man voltrokken had.

Politiek Schaakspel

Bij het schaakspel is het van een enorm betekenis, te achterhalen, waarom uw tegenstander deze of gene zet doet. Is het een zet, die u af moet leiden, is het een zet die de weg vrij moet maken tot een aanval?

Is de zet, op zich onschuldig, misschien straks gevaarlijk? Zo gaat het in de hoofden van twee mensen die schaken, die elkaar niet recht in de ogen zien, die turen naar hun stenen, of die elkaar aanzien als kenden ze elkaar niet.

Het politiek wereldschaakspel gaat verder. Is men de redevoering van Wallace al reeds vergeten? De inhoud was „Laat die Russen toch met rust; we hebben vrede nodig". Men heeft vroeger reeds eens gezegd, dat het daarom juist zo moeilijk is om ktters aan te vallen omdat niet alles wat zij zeggen verkeerd is". Er zit een kern van waarheid in. Zo was het ook in de rede van Wallace.

Zeker, wij allen willen vrede. Wij zijn een jaar verder en zouden vrede willen. Het tweede stuk van de slagzin van Wallace onderschrijven we allen". We hebben vrede nodig". Vrede, al was het alléén maar — wij kijken nu eenmaal niet zover — om weer het herstel mee te maken van de handel op Curaçao, zoals deze vroeger was zonder controle, zonder prijsregeling, zonder al die beslommeringen van de deviezen.

Het eerste stuk van de slagzin staat ons niet aan „Laat die Russen toch met rust".

De bekende bestrijder van het communisme, Dr. Waldemar Gurian, wiens werk ook bekend is in Nederland, schreef onlangs in de Noordamerikaanse kranten, dat Stalin heus wel zo handig zal zijn om dat streven naar vrede in de gaten te houden. Hij schreef: „Zoals Hitler het Engelse pacifisme heeft uitgebuit zo zal Stalin dit pacifisme van Wallace wel gaan uit buiten".

Is het misschien daarom, denken we nu, dat de Russen ginder in New York zo pacifistisch zijn. Ze hebben het over algemene ontwapening, over terugtrekking van troepen uit niet-vijandige landen. Het klinkt zo mooi. Het is zo echt het verlangen van de mensen — de wereld in rust.

Ontwapening, bij dat woord denken we ineens aan de Pausen, die steeds dat woord gebruikten en het is samen samen met den Paus vóór ontwapening.

Is dit nu zulk een zet op het schaakbord? Vrede aanbieden, ontwapening, controle van troepen, terugtrekking van troepen, dit alles om het andere stuk van de slagzin van Wallace ook te krijgen nl. vrijheid van handelen.

Vrijheid, nog deze week lazen we in de telegrammen hoe de nuntius van de H. Stoel, Mgr. O'Hara, niet werd toegelaten, (Curaçao kent Mgr. O'Hare, eenmaal als lid van een sociale commissie op weg naar Venezuela en eenmaal als legerbisschop). Men wil zulk een grote vrijheid, dat men geen nuntii schijnt te kunnen verdragen, die wel eens konden vertellen wat er allemaal geschiedt achter het stalen gordijn, waarover Churchill sprak.

NIEUWS VAN OVERAL

GRIEKENLAND ZAL PROTESTEREN.

Het Griekse Voorlichtingsbureau maakte bekend, dat Griekenland bij de Veiligheidsraad zal protesteren tegen „buitenlandse inmenging" in de gevechten in de Macedonische bergen en langs de grenzen van Joegoslavië, Bulgarije en Albanië. De zegsman zeide dat Premier Tsaldaris vermoedelijk aanstaande Dinsdag (vandaag) of Woensdag, per vliegtuig uit Athene zal vertrekken om de klachten van zijn land tegen de drie landen persoonlijk voor te dragen aan de Veiligheidsraad. De zegsman erkende dat de weinige Griekse leger-strijdkrachten langs de zeshonderd mijl lange grens tussen de Adriatische en de Aegeïsche Zee, uiterst moeilijk de zwaar gewapende benden van „linkse" opstandelingen konden bedwingen. Maar hij voegde daaraan toe: „Dat er buitenlandse hulp verleend wordt is een feit. Wij hebben daar onomstotelijke bewijzen voor, welke zich dagelijks nog opstapelen."

Deze verklaringen werden gedaan door Nicholas Baltazzi Mavricordato, Griekse onder-secretaris voor Pers en Inlichtingen in een verklaring, welke te Londen werd uitgegeven (Londen. (AP) 25.11).

KESSELRING GETUIGT.

De Italianen schreeuwden „moordenaar" en „slachter van Italië" toen veldmaarschalk Albert Kesselring optrad als getuige à décharge voor twee oorlogsmisdadigers die thans in Rome terecht staan. De toeschouwers begonnen te toepen toen Kesselring uit de getuigenbank stapte, na getuigenis te hebben afgelegd dat „het doden van gijzelaars als uiterste middel, toelaatbaar, en volgens het internationaal recht geoorloofd is".

Kesselring, die ook terecht zal moeten staan voor gepleegde wreedheden in Italië, fronste de wenkbrouwen en keerde zich half tot de toeschouwers toen deze begonnen te schreeuwen „Hij moet dood". De Britse militaire politie bracht hem toen gauw uit de rechtszaal.

Generaal-Majoor I.S.O. Playfair, de voorzitter van de rechtbank deelde toen aan de toeschouwers mede, waaronder vele familieleden van slachtoffers, dat de rechtbank hun gevoelens kon begrijpen, maar dat geen recht gedaan kon worden, tenzij men zich van betogingen onthield. De meningte begroette Playfairs woorden met „bravo" en „wij willen recht".

Kesselring getuigde, dat hij de Italiaanse ondergrondse beweging wilde verslaan door „zachte maatregelen", zelfs al deelden „Hitelr, Mussoini of wie dan ook van mijn staf, mijn standpunt niet. Hij zeide dat in het begin van 1944 de „partisanen-beweging" geen ernstige bedreiging vormde, maar naargelang de strijd tegen de partisanen heftiger werd, groeide ook de haat.

Dinsdag zal Kesselring zijn getuigenis voortzetten. (Rome. (AP) 25.11).

ÉÉN AUTO PER 4½ NOORDAMERIKAAN.

Volgens de Noordamerikaanse vereniging van automobielfabrikanten staan de Verenigde Staten, wat het aantal in gebruik zijnde automobielen betreft, aan de spits met één wagen op iedere 4½ persoon. Hierop volgt Nieuw Zeeland met 1 wagen op iedere 6 personen, terwijl Canada en Australië op de derde plaats komen met 1 wagen voor iedere 8 personen.

In Liberia is slechts 1 motorvoertuig in gebruik op iedere 5300 personen, in Brits-Indië 1 op iedere 3099, Hongarije 1 op iedere 2120, Griekenland 1 op 764, Italië 1 op 391, Tsjechoslowakije 1 op 353, Spanje 1 143, Denemarken 1 op 123, België 1 op 113, Finland 1 op 106, Noorwegen 1 op 64, Zwitserland 1 op 43, Zweden 1 op 29.

In Groot-Brittannië zijn in totaal 2.200.000 automobielen geregistreerd. Dit land komt hiermede op de tweede plaats na de V.S., waar meer dan 31 millioen wagens of 75 pct. van alle automobielen op de gehele wereld, in gebruik zijn. In 1941 bezat de Sovjet-Unie 1.060.000 wagens.

Het verlies aan motorvoertuigen als gevolg van de oorlog was in Europa in Denemarken relatief het grootst. Dit land bezit nog slechts 19 pct. van het vooroorlogse aantal automobielen.

DE NATURALISATIE VAN VROUWEN.

De nationaliteit van die Duitse vrouwen, die na 10 Mei 1940 met een Nederlander gehuwd zijn, dient, rekening houdende met de hier te lande heersende stemming, met spoed te worden geregeld. Dit oordeel gaf Minister Van Maarseveen in de Eerste Kamer in antwoord op de opmerkingen van den heer Molenaar (P. v. d. V.), die meende, dat bij naturalisatie niet voldoende naar gedrag en gezindheid van vrouw en kinderen van den persoon, die het Nederlanderschap begeert, wordt gekeken. Deze afgevaardigde vroeg ook de naturalisatie van Nederlandse vrouwen, die door het onvaderlandse gedrag van haar echtgenoten automatisch, doch onverdiend de Nederlandse nationaliteit hebben verloren te willen bevorderen.

De Minister zegde toe, een vereenvoudiging van de procedure te willen overwegen, doch wil deze quaestie blijkbaar pas aan de orde brengen, nadat over de ex-Duitse vrouwen, waarvan een deel nog op toelating in Nederland wacht, een standpunt zal zijn bepaald. Het wetsontwerp, betreffende de naturalisatie van een twintigtal personen werd daarna z. h. s. aangenomen.

Andrei Gromyko.

Een typische Sovjetdiplomaat

Het Kremlin houdt maar niet op om raadsels op te geven. De manier, waarop de officiële Russische diplomatie in de grote centra van de wereldpolitiek optreedt, veroorzaakt bij de toeschouwers, ook bij de meest welwillende, heel vaak een bevreemd hoofdschudden.

Plotselinge en schijnbaar geheel ongemotiveerde besluiten, een geniaal, hoewel ook zeer vaak gewaagd spel op meer fronten tegelijk, een geraffineerd orkestreren van de diplomatie met allerlei instrumenten als perscampagnes, het optreden van communistische partijen in het Buitenland — dat alles wisselt elkaar af, wordt gecompliceerd door persoonswisselingen.

In deze eigenaardige wereld, die de Sovjet-Unie genoemd wordt, spelen personen een andere rol dan bij ons. Het individu is daar het uitvoerend orgaan van collectieve krachten. De grote overwinnaars van Rusland in de oorlog, Zjukov, Koniev, Vassilevsky enz. waren geen geniale strategen, geen markante persoonlijkheden als die van de andere kant, zoals Eisenhower, Montgomery en Alexander, zij waren meer ambtenaren van de legerleiding, technici van de overwinning, naast leiders, maar altijd slechts medearbeiders.

De werkelijke leiding ligt in Rusland nooit bij de naar buiten optredende mannen, maar steeds bij de bureaux, die in de schaduw van het Kremlin liggen, het politieke bureau, het organisatiebureau, gedurende de oorlog ook nog het Opper Verdedigingscomité — deze alle kleine comité's met hoogstens een dozijn leden, waarin Stalin met een zeer klein aantal nauwe raadgevers werkt, zoals Zjdanov, Andrejev en Molotov en alle andere zijn slechts uitvoerende organen, met begrensde verantwoordelijkheid, die slechts op een zeer klein gebied eigen initiatief kunnen ontplooien.

Zo is het met de hoge officieren en zo is het ook met de diplomaten. De beide belangrijkste diplomaten van de Sovjet-Unie, Gromyko in Washington en Gusew in Londen, zijn uiterst goede voorbeelden van deze stelling. Zij zijn typische beambten, typische „uitvoerders", typische Sovjetdiplomaten.

Daarbij moet men zich echter niet voorstellen, dat deze mensen slechts tweederangs en onbeduidende mannen zijn. Dat geldt voor Gromyko evenmin als voor Gusev, net zo min als voor Zjukov en Koniev. Integendeel. Stalin heeft, vooral in de diplomatie, een voorliefde voor markante en sterke mannen, voor mensen, die niet de klassieke manieren van de oude Europese diplomatie gebruiken, maar die trots en zelfbewust de pracht en de macht van de Sovjet-Unie representeren en in deze geest optreden.

Molotov, die de zittingszaal van de conferentie van San Francisco verlaat, omdat hij tegen de opneming van Argentinië in de U.N.O. is, Vysjinsky, die met een rood hoofd en boze stem Bevin toespreekt, Gromyko, die nijdig met deuren slaat, omdat de Veiligheidsraad tegen zijn wens (of zijn bevel) de Perzische quaestie bespreekt — dat zijn de manieren van de „sterke" Sovjetdiplomaten, die op het ogenblik bij het Kremlin hoog in aanzien staan waarbij men weliswaar niet weet, voor hoe lang.

Driemaal Sovjetdiplomatie.

Dat was echter niet altijd zo. De diplomaten, die de Sovjet-Unie in het bijna dertig-jarig bestaan in de buitenlandse hoofdsteden en op internationale conferenties vertegenwoordigen, laten zich in drie geheel verschillende, duidelijk waarneembare categorieën indelen.

In de allereerste jaren na de Russische revolutie waren de nieuwe mannen Lenin, Trotzki, Sinoviev, enz. vol van minachting voor alles wat kapitalisme hette. Zij wilden zo mogelijk in het geheel niet met diplomaten en ministers maar alleen maar met de volksmassa's zelf onderhandelen; Lenins beroemde radio-oproep „Aan allen" is nog niet vergeten. Het volkscommissariaat van buitenlandse zaken werd door een voormaligen aristocraat gedreven, Tschitscherin, die op internationale congressen altijd zeer gereserveerd optrad, een communistische revolutionnair tussen louter kapitalistische vijanden.

De diplomaten van die tijd, Krassin, Krestinski en ook de jonge Litvinov droegen demonstratief de grauwe kleding met het rode hemd, namen geen deel aan ontvangsten, gala'diners, waarbij men avondkleding of goudgebiesete uniformen zou moeten dragen. Zij kampten taai en verbeten op vaak moeilijke posten voor de erkenning van hun land als gelijkgerechtigde staat.

De tweede periode viel in de tijd, dat Litvinov Minister van Buitenlandse Zaken was en Rusland in Geneve een onberispelijk costuum en zijn ega een elegant avondcostuum.

De politiek van die tijd was: nauwe samenwerking met de Westerse machten als bescherming tegen Hitler en de Japanse generaals. De Russische diplomaten van die tijd — Maisky, Zuritz, de onlangs gestorven Potemkin e.a. waren elegant, voorkomend, organiseerden en bevorderden het culturele en commerciële contact tussen hun Vaderland en het Westen en gedroegen zich niets anders dan elk ander „burgerlijk" democraat. Deze periode duurde, als men het korte tussenspel van het Duits-Russische niet-aanvalspact niet meerekent, tot ongeveer het midden van den oorlog. Dan begon echter de derde periode, waarin we nu gekomen zijn. De Sovjet-diplomaat van de allernieuwste soort wil meer zijn dan zijn Westerse collega, omdat zijn land voor hem de grootste, mooiste, sterkste en machtigste Staat van de toekomst.

Zijn diplomatenuniform is rijker en luxieuzer dan die van de Engelsen en Amerikanen, zijn diners en feestmalen zijn weeldevoller dan de hunne, zijn optreden in zelfbewuster dan het hunne. In deze zin moet men de taal en het zelfbewustzijn van Vysjinsky en Gromyko in New York verstaan. Trots kijken ze neer op de Westerse wereld en disputeren, toegeven, concessies doen ligt hun niet; zij doen het slechts op uitdrukkelijk bevel van Moskou.

De man van morgen?

Toen Andrei Gromyko slechts drie jaar geleden opvolger van Litvinov werd, die toen gezant in de Verenigde Staten was, kende niemand de nog niet eens veertigjarige.

Gromyko was reeds een ogenblikje gezantschaps-attaché in Washington geweest, maar voordien nog nergens anders. Hij sprak onberispelijk Engels en behoorlijk Frans (eigen ijk ook Duits, maar hij maakt er geen gebruik van), hij was beleefd, zeer ontwikkeld, een goed sportsman, had een knappe vrouw en een leuken jongen. Dat was alles. Maar op de conferentie van San Francisco maakte hij carrière. Hij assisteerde daar Molotov en verving hem na zijn afreis. Toen bemerkte de wereld met wien ze te doen had: scherpe logica, imponerende slagvaardigheid, bittere hoon tegen opposanten. Hij sprak principieel slechts Russisch, wimpelde alle interviews af van Amerikaanse journalisten. Deze nieuwe diplomaat, die ten tijde van de Revolutie nog een kind was, zag klaarblijkelijk in alles, wat niet Russisch was, een soort primitief barbarisme, waarmee het zich inlaten eigenlijk tijdverlies was.

Zo begint de nieuwe generatie in de Sovjet-politiek — maar reeds heeft het voorzichtige Kremlin er een domper opgezet. Schijnt het hun toe alsof de boog te sterk gespannen is?

Vysjinsky die in Londen met Bevin kibbelde, zal voorlopig niet meer op internationale conferenties verschijnen. De oude Litvinov, een man van gisteren, is weer op het toneel verschenen. En Molotov heeft zekerheidshalve een raadgever van de oude stempel, Bonstein, den jongen heetbloedigen Gromyko toegezonden.

Misschien kan men daaruit opmaken, dat het tijdperk van den begaafden en intelligenten, maar ook wel wat ál te ondiplomatieken jongen gezant niet al te lang meer zal duren.

Wisseling, dit geldt nergens meer dan in Moskou, en in Moskou nergens meer dan in de diplomatie.

(Uitkijk.)

ANDREI GROMYKO
Niemand kende hem.

GROMYKO TOERT MET ZIJN ZOON DOOR NE W YORK.

Vis met de Vissen

Wij vechten tegen Slangen

door

FRANS VAN VENLO.

Noch André noch ik genieten een goede faam in de slangenwereld. Ofschoon ik maar weinig jaag, probeer ik toch, daar waar kinderen vaak gaan zwemmen, de slangen op te ruimen. Want ongelukken komen nog al eens voor. Laatst zag ik een jongeman met een grote jaap in zijn kuit. Hij had dicht aan de kant in het water gestaan, en toen was een van die gemene slangen op hem afgeschoten en had hem in zijn kuit gebeten. Hij vluchtte het water uit, maar het beest bleef aan zijn been hangen, en slechts na veel moeite kreeg hij het los. Zo luidde zijn verhaal, wat zeker waar geweest is, behalve dat de slang op hem afgekomen is. Dat doet het beest zo maar niet. De man is natuurlijk zonder uit te kijken het water ingestapt, en heeft zijn voet op het hol van een slang geplaatst of op zijn kop. En geef het dier dan eens ongelijk, dat het van zich afbijt. Dat zou ik ook doen als ze op mijn hoofd gingen staan.

De slang is een schuw beest en volkomen ongevaarlijk, zolang je hem niet tergt. Is hij eenmaal razend, dan is hij veel gevaarlijker dan menig ander zeebewoner met een beruchte naam. Om kinderen af te schrikken zeggen natuurlijk alle vaders en moeders: Jongen, pas toch op voor die slangen, want die vliegen je meteen aan; kijk maar wat die en die overkomen is. Zodoende heeft men een geheel verkeerd idee verspreid over de aard van de slang.

Op Bonaire noemt men alen en echte slangen alle dooreen slang.

De eigenlijke slang komt hier ook voor, maar minder vaak. De meest bekende van deze is de **rosario**, de rozenkansslang; een klein diertje, zo dik als een vinger. Hij is lichtbruin van kleur en heeft regelmatige lichte vlekken op zijn rug, die doen denken aan een rozenkrans.

Het diertje ligt roerloos stil op de bodem en is volkomen ongevaarlijk. Als je vlug bent, kun je hem met de hand pakken. De kunst is dan, dat je hem vasthoudt, want dat ranke lijf is een en al spier en dit slangetje is zo glad als een aal! Ik had eens handschoenen aan, en dacht dat ik hem daarmede wel zou kunnen houden, maar niets hoor! Ik gleed over de bodem, greep, kneep zo hard ik kon, en hield hem boven water. Toen ik hem met een zwaai op de kant wilde gooien, ontsnapte hij midden in de zwaai en was in een ommezien verdwenen. Zo stil ze liggen, zo snel bewegen ze zich naar elders. Ze schieten vooruit. Dit mooie diertje heeft nog de grappige eigenschap, dat hij zijn kop in het zand kan steken, er helemaal in verdwijnt, en een eind verder weer opduikt.

Zeer vermakelijk vond ik het verhaal van een dame, die me kwam vragen wat ik van haar belevenis dacht. Ze had me iets medegemaakt! Met haar dochtertje was ze gaan zwemmen en voor het interessante had ze bij het in zee gaan een bril opgezet. En wat ziet ze me daar! Vlak voor haar ogen een echte slang, die vliegensvlug wegschoot! Ze had er haar bekomst van, en dacht er niet meer aan te gaan zwemmen; midden tussen slangen!

Uit haar beschrijving bleek, dat het een rozenkransslangetje geweest was. Ik kon haar de verzekering geven, dat, alhoewel zij er de schrik van op het lijf gekregen had, zeer waarschijnlijk de slang nog erger geschrokken was!

De kwaadste onder de slangen is de groene slang, de **colebra-berde**. Die heeft het verkorven bij alle Bonairianen. De wreedste en angstwekkende verhalen doen over hem de ronde. Ook over de grootte die hij bereiken kan hoort men fantastische vertelsels. Hij zou me eventjes 4,5 of 6 meter halen! Ik vnd dat wel wat al te kras, maar ontzeg net alle geloof aan verhalen, volgens welke hij veel en veel langer kan worden dan wij hem gezien hebben. De grootste die wij zagen, ging iets boven de mensenlengte uit. De voorste helft is dan zo dik, dat twee handen hem niet kunnen omspannen. Wees gewaarschuwd: slangen is geen speelgoed. Laat ze met rust! Hoed u voor slangen en neem u speciaal in acht voor de colebra-berde. Dat zijn beet giftig zou zijn betwijfel ik. Dat hij raak bijt als hij toehapt, daarover twijfel ik geen seconde.

André heeft het aan de stok gehad met een colebra-berde, die groter was dan hijzelf, en niet licht zal hij dit evenement vergeten. Jammer genoeg was ik er zelf die keer niet bij. Hij had zijn kanaster zeer diep geplaatst; ongeveer negen meter. Op controle constateerde hij met vreugde een flinke Jacob-peper, een spoetelvisje en nog enkele andere kleintjes als vangst.

Maar ai! Vlak voor de ingang ligt een colebra-berde, een vet groot beest. Hij heeft van voorpret op de komende maaltijd zijn bek al open, en gluurt naar de zenuwachtige gevangenen. Vol welbehagen kruipt hij rond het kanaster. Dan wringt hij zijn moddervet lijf onder de fuik om te zien of er ergens een gemakkelijke ingang is.

André duikt er heen, maar de diepte valt hem tegen. De druk van het water deukt de zijkanten van zijn bril in. Hij gaat naar boven, haalt langzaam adem en neemt, de longen goed gevuld, een tweede duik. Hij had toen nog weinig experiëntie met slangen, en dacht het geval zeer simpel op te lossen: Die slang wil de vissen uit mijn kanaster opeten; dat mag niet, dus jaag ik hem met een krachtige por weg. Hij stak hem vlak achter zijn kop. De stoot schampte en toen gebeurde bijna een groot ongeluk. Ziedend vliegt het ondier op. André schrikt hevig en zwemt met forse slagen naar boven, zo snel dat de duikbril van zijn hoofd glijdt. Een paar anderen, die op een eerbiedige afstand waren gebleven, zagen het dier vier à vijf meter omhoog zwemmen. André had er voor die dag genoeg van.

De volgende morgen gaat hij weer eens kijken. Caramba! Het ondier zit in het kanaster, zo vet als een varken. Er is bijna geen vis meer te bekennen, maar het gezwollen, bultige lijf van de slang geeft wel te raden waar ze gebleven zijn. André guift! Hij heeft zijn petroleumblik met katrol bij zich. Hij duikt er heen, haakt het kanaster vast, hijst het op, en zwemt met het gevaarte naar de kant. Zenuwachtig glijdt de colebra-berde in zijn kooi rond. Hij maakt eindeloze toeren, vergeefs zoekend naar de uitgang. Zodra het kanaster het strand wordt opgetrokken, wordt het beest wild. Hij legt een knoop in zijn staart, schuift die op, en braakt een verse papegaaivis uit. Daarna nog een paar sproetelvisjes, en hij is van binnen schoon. Hij is klaar voor de strijd. André neemt zijn grote harpoen, van 1 cm. dik betonijzer, en jaagt die door het dier heen. En daar begint de krachtmeting. Het beest slaat en kronkelt, en bijt in alles wat in zijn bereik ligt. André trekt de speer terug, want zo kan het nog wel een uur duren voor hij dood is. Dreigend spert hij zijn bek open. André steekt de speer in zijn bek, ver door zijn lijf. De slang verdubbelt zijn kracht en buigt de harpoen krom alsof het een ijzerdraadje is. André trekt het verbogen ijzer terug. Het dier gaat als een wildeman te keer. Het bijt de uitgang van het kanaster stuk, zet zijn bek in het gaas, en rolt het op als een stuk gordijn. Dol en ziedend wreekt hij zich op zijn ijzeren kooi. Hij ranselt ze met zijn staart, wringt en draait de wanden, totdat er geen kanaster meer te bekennen is. Hij krijgt nog een paar steken en is dan eindelijk dood. Wat André van zijn duur kanaster over houdt is een kluwen van gaas en betonijzer, goed voor de vuilnisbelt. Het is wel een interessante demonstratie van bruut geweld, maar geen goedkope.

Zelf heb ik ook eens een hachelijk momentje medegemaakt met een slang. In weerwil van alle afkeer, die de Bonairiaan heeft voor slangenvlees, gaan we er zo nu en dan expres op uit om ze te steken voor een heerlijk maaltje. Het is slechts een quaestie van idee. Noem het dier paling, en hij is lekker. En in werkelijkheid hoort hij bij de palingfamilie te worden ondergebracht en niet bij de slangenfamilie. Er zijn lieden genoeg, die dol zijn op slang. Laatst kwam er een boot aan de steiger met Colombiaanse bemanning. Een van de matrozen had al gauw opgemerkt, dat het strookje zee voor onze Oosterse waarin alle afval gedeponeerd wordt, wel een rorade van slangen moest zijn. Gewapend met een speer en een bril ging hij daar de zee in, stak de ene slang na de andere, en zijn kameraden gingen beladen met bundels dikke palingen, aan boord.

Goed klaar gemaakt is het een smakelijk hapje.

Het steken is niet zo moeilijk. Maar je moet òf raak steken òf er af blijven. Steek hem in het midden of achter de kop, liefst door en door. Draai dan voor de veiligheid de harpoen een halve slag om, dan kan de punt er niet meer uit, en u heeft een slang.

Deze goede raad die ik geef, heb ik zelf niet opgevolgd, en dat bezorgde mij het hachelijke momentje.

Aan de kant tussen de keien zitten slangen in overvloed. Meestal zul je er de gespikkelde slang aantreffen, in het Papiament de **congola** genaamd. Ik was niet alleen, ik had gezelschap, maar dat was geen geoefend jager; die kwam maar afkijken hoe het ging. En het ging aanvankelijk gesmeerd. Ik zwem over de keien heen, kijk in alle gaten, en wentel hier en daar een grote steen om. Schichtig schiet er een slang uit. Die zoekt een veilig heenkomen, maar in der haast verbergt hij zich zo goed en zo kwaad het kan onder de volgende steen. Juist, daar ligt hij goed. Ik zie duidelijk de voorste helft. De harpoen er vlak bij: rang! Gekronkel en gespartel; de harpoen trilt, een gapende slangenbek komt te voorschijn. In uiterste nood bijt hij in het ijzer van de harpoen. Dat is een hard brokje, jongen! Hij bijt er zijn tanden op stuk. Als hij even met spartelen ophoudt, kijk ik of de steek goed raak is. Ja, die gaat er niet meer af. Voorzichtig haal ik hem uit zijn hol. Niet achterwaarts rukken, dan zou hij wel eens los kunnen komen. Triomfantelijk steek ik het woedende, kronkelende gevalletje omhoog, en breng het aan de kant. Voorzichtig losmaken, en dan even terugspringen, want deze snaak is niet gauw aan zijn laatste krachten. En zijn ogen, die toch voor onder water bestemd zijn, doen het — wel wonderbaarlijk — ook goed boven water. Ook op het land komt hij recht op je af. We laten hem maar liggen. Het gebrek aan zuurstof zorgt verder wel voor een zachte dood.

We gaan terug, en wat verderop onder een rotsblok, diep weg, zie ik er een van wel bijna een meter, ook een congola. Ik ga eens op mijn gemak kijken, vlak voor de steen. Het is er vrij donker. Ik zie hem daar toch liggen. Hij schijnt mij niet te bemerken, want anders komt hij wel met zijn kop te voorschijn. Toch kan ik niet goed zien of dat stukje slang tot de voorste of tot de achterste helft van het beest behoort. Ik zal hem maar steken. Dom, Fransje! Je moet met een slang niets wagen. Dat zeg ik nú tegen me zelf. Toen niet, en ik heb er voor moeten boeten. Ik steek raak, althans de congola zit aan de speer. Maar tot mijn verbazing steekt er aan de andere kant van de steen een slangenkop met geopende bek naar boven, en die kijkt nu juist niet vriendelijk! Die is groter dan ik gedacht had! Ik heb dus de staart te pakken. Wat doen we? Ik vermaan mijn compagnon tot voorzichtigheid, en vraag hem zijn harpoen. Ik moet mijn tegenstander vast houden en hem nog op een andere plaats zien te steken. Maar ai, wat gebeurt: De harpoen trilt niet meer, en de kop aan de andere kant van de steen komt hoger en hoger. Hij is los en komt giftig op me af. Nu snel handelen: Eerst mijn gezel in veiligheid brengen. Ik kom even boven en schreeuw: Weg, achteruit! en ga dan gauw weer onder. Achteruitzwemmen kan ik niet met een speer in iedere hand, dus zal het duel ter plaatse beslecht moeten worden. Ik houd de twee harpoenpunten op gelijke afstand van mijn woedenden vijand. Geen gevaar respecteert een dier zo sterk als een dubbel gevaar. Maar hij is over kookpunt, en schijnt weinig na te denken; hij komt toch vooruit met vlughappende bek. Ik weet het nu ook niet meer wat te doen. Dit geval heb ik nooit voorzien; dan maar knokken. Ik begin met de ene speer te meppen, terwijl ik de andere dreigend vooruitsteek. Pats! een slag op zijn kop. Het beest bukt en richt zich meteen weer op. Hier, pats! nog een. Ik sla hem tegen de bodem. Als een gummibal springt hij weer op. Ik theoretiseer niet meer. Pats! pats! nog een rake mep. Hij smakt tegen de bodem en schiet als een pijl een eind weg. Danki Dios! Die komt zeker niet meer terug. De strijd is afglopen. Nu ga ik eens op mijn gemak wat adem halen. Ik sta versteld van mij eigen dapperheid. Nee, pas op, laat ik me zelf niet zo gauw roemen. Ik gevoel mij niet gewoon...... Hé. kijk, mijn handen beven!

GROMYKO IN GESPREK MET BYRNES TE NEW YORK.